

2 JULI — VERKWIKKENDE SLAAP

“...het is alzo, dat Hij het Zijn beminden als in den slaap geeft.”—Psalm 127:2

Ons leven is geen leven van angstige zorgen, maar van blij geloof. Onze hemelse Vader zal voorzien in de behoeften van Zijn eigen kinderen, en Hij weet wat wij nodig hebben, voordat wij het Hem vragen. Daarom mogen we op het juiste uur naar bed gaan en ons niet uitputten door tot laat op te blijven om plannen te smeden en te bedenken. Als we geleerd hebben op onze God te vertrouwen, liggen we niet wakker terwijl de angst aan ons hart knaagt. Dan laten we onze zorg bij de Heere, is onze overdenking van Hem lieflijk en geeft Hij ons verkwikkende slaap.

Het geliefde kind van de Heere te zijn is de hoogste eer die er is. Wie die eer heeft, mag voelen dat zelfs eerezucht niet meer kan wensen, en daarom mag elke zelfzuchtige wens gaan slapen. Wat is er zelfs in de hemel meer dan de liefde van God?

Rust dan, o ziel, want je hebt alles. Toch woelen we heen en weer, tenzij de Heere Zelf ons niet alleen de redenen voor rust geeft, maar de rust zelf. Ja, dat doet Hij. Jezus Zelf is onze vrede, onze rust, ons alles. Aan Zijn borst slapen we in volkomen veiligheid, in het leven en in het sterven.

Opnieuw besprenkeld met het bloed dat vergeving brengt, leg ik mij neer om te rusten, als in de armen van mijn God, of aan de borst van mijn Zaligmaker.

